

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/70/2013
Identifikačné číslo spisu:	6010200619
Dátum vydania rozhodnutia:	30.01.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6010200619.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu W., bytom v J., proti žalovanému Predsedovi Krajského súdu v Žiline, so sídlom v Žiline, Orolská 3, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 29. marca 2010, Spr. 661/09, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. septembra 2013, č. k. 24S/69/2010-154, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. septembra 2013, č. k. 24S/69/2010-154 o d m i e t a .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“) rozsudkom z 27. septembra 2013, č. k. 24S/69/2010-154, zrušil rozhodnutie žalovaného (pôvodne žalovaného v 3. rade) podľa § 250j ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, pretože ani po opakovanej výzve žalovaný nepredložil administratívny spis vo veci žalobcu.

Zároveň podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 246c OSP zastavil konanie voči označeným žalovaným v 1. a 2. rade Krajskému súdu v Žiline a Predsedovi Krajského súdu v Žiline V. z dôvodu nedostatku pasívnej procesnej legitímácie, nakoľko títo nie sú správnymi orgánmi v zmysle § 250ods. 4 OSP.

Žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 66 eur za zaplatený súdny poplatok (§ 250k ods. 1 OSP).

Proti tomuto rozsudku podal v lehote podľa § 204 ods. 1 (v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) žalovaný odvolanie, namietajúc, že nedošlo k naplneniu predpokladu pre zrušenie rozhodnutia podľa § 250ja ods. 3 OSP (správne § 250j ods. 3 OSP). Postup krajského súdu so zreteľom a situáciu označil žalovaný za extrémne formálny a rozhodnutie za arbitrárne. Krajský súd podľa žalovaného zaťažil konania vadami podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/, h/ OSP, kedy svojím postupom odňal žalovanému možnosť konať pred súdom a vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Súčasne má konanie inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne posúdenie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/

OSP).

Poukázal, že vo svojej poslednej výzve na predloženie kompletného originálneho spisového materiálu vo veci ustanovil krajský súd žalovanému lehotu 15 dní na jeho predloženie, pričom však neoznačil začiatok plynutia tejto lehoty. Preto mal žalovaný za to, že pre začiatok jej plynutia je potrebné súčasné doručenie tejto výzvy, ale aj faktická dispozícia spisovým materiálom, ktorá druhá podmienka nebola splnená.

Zdôraznil, že sa snažil spisový materiál vedený vo veci krajskému súdu predložiť, avšak tento sa dlhodobo (od 21. septembra 2010) nachádza na Krajskom súde v Trenčíne, kde je potrebný pre iné konanie a Krajský súd v Trenčíne odmietol spis zapožičať pre účely konania na krajskom súde. Uviedol, že o tejto situácii bol krajský súd informovaný, preto mohol aj sám spis od Krajského súdu v Trenčíne vyžiadať.

Pokiaľ krajský súd vôbec neprihliadol na úsilie žalovaného spisový materiál predložiť, nijako sa nevysporiadal s týmto poznatkom, zaťažil svoj rozsudok vadou neúplného, a tým nepreskúmateľného rozhodnutia (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 157 ods. 2 OSP) a nedostatočne zisteného stavu veci. Je tiež namieste zvážiť, či by nebol namieste ako vhodnejší postup krajského súdu konanie prerušiť, kým Krajský súd v Trenčíne administratívny spis uvoľní na predloženie krajskému súdu.

V závere odvolania žalovaný vyslovil domnienku, že odvolanie voči rozsudku krajského súdu je prípustné, pretože neboli naplnené podmienky pre postup podľa § 250j ods. 3 OSP.

Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca svoje právo písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu nevyužil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nutné ako neprípustné odmietnuť.

Zmyslom a účelom platnej právnej úpravy správneho súdnictva je poskytovať efektívnu ochranu verejným subjektívnym právam fyzických a právnických osôb. Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní (čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky); ide o právny inštitút ktorý umožňuje, aby sa každá osoba ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy poškodená dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten o koho práva v konaní ide (k tomu pozri napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 14/98 z 22. júna 1999 zverejnený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, čiastka 73, pod č. 166/1999, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 238/06 zo 16. decembra 2008 či jeho uznesenie č. k. IV. ÚS 109/2011-17 z 24. marca 2011 - www.concourt.sk).

Pre realizáciu prieskumnej právomoci súdov v správnom súdnictve je nevyhnutné poznať konanie pred správnym orgánom, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia. Preto Občiansky súdny poriadok ukladá žalovanému správne orgánu povinnosť v súdom určenej lehote predložiť súdu svoje spisy spolu so spismi správneho orgánu prvého stupňa. Za nesplnenie tejto povinnosti mu súd môže uložiť pokutu do výšky 1.640 eur, a to aj opakovane. Proti rozhodnutiu o uložení pokuty je prípustné odvolanie. Odvolanie voči rozhodnutiu o uložení pokuty vo veci konajúci súd predloží na rozhodnutie príslušnému odvolaciemu súdu až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Súčasne však, ponechávajúc voľbu na úvahe konajúceho súdu, upravuje pre prípad nepredloženia správnych spisov možnosť zrušenia napadnutého rozhodnutia (§ 250j ods. 3 OSP). Preto, pokiaľ žalovaný na výzvu súdu nepredloží v lehote vo výzve určenej spisový materiál vo veci žalobcu, konajúci súd má ako nástroje k dispozícii možnosť ukladania pokuty, alebo hrozbu zastavenia konania, kedy sa vec vráti žalovanému správne orgánu na nové konanie a rozhodnutie vo veci.

Obe rozhodnutia, či už pokuta podľa § 250 ods. 1 OSP, alebo zastavenie konania podľa § 250j ods. 3

OSP pre nepredloženie spisového materiálu, vyžadujú jedine to, že spisový materiál nebol na výzvu súdu konajúceho vo veci predložený.

Za takýchto okolností konajúci súd totiž nemôže pristúpiť k preskúmaniu zákonnosti napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo. Zákonodarca tak fakticky vytvoril predpoklad, že v takom prípade sa má za to, že konanie trpí vadou, pre ktorú napadnuté rozhodnutie nemôže obstať a je namieste ho zrušiť. Krajský súd nie je povinný zisťovať ďalšie okolnosti týkajúce sa napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo.

Súd pritom nemá povinnosť vyčerpať možnosť uloženia pokuty žalovanému správneho orgánu pred tým, než pristúpi k zrušeniu napadnutého rozhodnutia podľa § 250j ods. 3 OSP.

Podľa § 246c ods. 1 OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 250j ods. 3 OSP súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak bolo rozhodnutie vydané na základe neúčinného právneho predpisu alebo rozhodnutie je nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov správneho orgánu alebo z dôvodu, že spisy neboli predložené. Súd zruší rozhodnutie správneho orgánu a konanie zastaví, ak rozhodnutie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený. Rozsahom a dôvodmi žaloby v týchto prípadoch nie je súd viazaný.

Podľa § 250ja ods. 1 OSP proti rozsudku súdu podľa § 250j ods. 1, 2 a 6 OSP je prípustné odvolanie.

Keďže v zmysle § 250ja ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta druhá OSP odvolanie proti rozsudku súdu podľa § 250j ods. 3 OSP odvolanie nie je prípustné, neprislúcha najvyššiemu súdu skúmať, či skutočne došlo k naplneniu predpokladu pre zrušenie napadnutého rozhodnutia z dôvodu nepredloženia spisov. V takom prípade je na žalovanom správnom orgáne, aby vo veci čo najrýchlejšie znovu rozhodol a pre prípad, že aj voči novému rozhodnutiu bude podaná žaloba, riadne a včas spis predložil konajúcemu súdu.

S ohľadom na uvedené najvyšší súd odvolanie žalovaného ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Na margo možnosti prerušenia konania, najvyšší súd poukazuje na § 109 OSP, ktorý taxatívne upravuje dôvody pre prerušenie konania, pričom skutočnosť, že v konaní v správnom súdnictve nie je žalovaný schopný predložiť administratívny spis, pretože tento je podstatný pre konanie na inom súde, konajúcemu súdu nie je dôvodom ani pre obligatórne, ani pre fakultatívne prerušenie konania. Uvedená skutočnosť nie je dôvodom pre prerušenie ani podľa osobitných ustanovení upravujúcich konanie v správnom súdnictve (§ 104 ods. 1 veta prvá časť pred bodkočiarkou OSP).

Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že si mal spisy obstarat' krajský súd sám, najvyšší súd poznamenáva, že administratívny spis nemá povahu bežného dôkazného prostriedku, ktorý by mal na návrh účastníka konania obstarávať súd. Zákon výslovne ukladá povinnosť žalovanému správneho orgánu spisy predložiť.

Keďže žalobcovi žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, najvyšší súd mu ich náhradu nepriznal (§ 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 205k ods. 1 OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.

mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.